



DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 11 czerwca 1957 r.

Nr 31

TRESC:

Poz:

U S T A W Y:

130 — z dnia 28 maja 1957 r. o utworzeniu urzędu Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej	389
131 — z dnia 28 maja 1957 r. o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych	390
132 — z dnia 28 maja 1957 r. o sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i działek budowlanych	391
133 — z dnia 29 maja 1957 r. o zmianie przepisów prawa o ustroju sądów powszechnych	393
134 — z dnia 29 maja 1957 r. o warunkowym zwolnieniu osób odbywających karę pozbawienia wolności	395
135 — z dnia 29 maja 1957 r. o zmianie dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym	396
136 — z dnia 29 maja 1957 r. o zmianie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej	397
137 — z dnia 29 maja 1957 r. o uregulowaniu spraw własności niektórych nieruchomości nierolniczych na Ziemiach Odzyskanych i na terenach b. W. M. Gdańska	397
138 — z dnia 29 maja 1957 r. o szkółkach drzew i krzewów owocowych	399

130

U S T A W A

z dnia 28 maja 1957 r.

o utworzeniu urzędu Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej.

Art. 1. Tworzy się urząd Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej.

Art. 2. Do zakresu działania Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej należą:

1. w dziedzinie żeglugi morskiej i rybołówstwa morskigo:

- 1) gospodarka morska, a w szczególności sprawy:
 - a) eksploatacji i rozbudowy floty handlowej i rybackiej,
 - b) eksploatacji i rozbudowy portów i przystani,
 - c) morskich stoczni remontowych,
 - d) przedsiębiorstw usługowych związanych z żeglugą morską i rybołówstwem morskim;

2) administracja morska, a w szczególności sprawy:

- a) bezpieczeństwa żeglugi,
- b) ochrony brzegów morskich,
- c) ochrony rybołówstwa morskigo,
- d) nadzoru technicznego nad urządzeniami żeglugowymi, portowymi i rybołówstwa morskigo;

3) wyznaczanie i wysyłanie za granicę przedstawicieli w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych,

2. w dziedzinie dróg wodnych i żeglugi śródlądowej sprawy:

- 1) budowy i utrzymania dróg wodnych śródlądowych,
- 2) administracji i eksploatacji żeglugowej śródlądowych dróg wodnych,
- 3) portów rzecznych,
- 4) stoczni rzecznych,

3. w dziedzinie przemysłu rybnego sprawy:

- 1) przetwórstwa rybnego,
- 2) skupu ryb,
- 3) hurtowego i detalicznego obrotu rybami we współdziałaniu z zainteresowanymi ministrami,

4. w dziedzinie gospodarki wodnej:

1) wykonywanie uprawnień zastrzeżonych w prawie wodnym naczelnym organom administracji państwowej,

2) ewidencjonowanie i bilansowanie zasobów wód powierzchniowych i podziemnych na podstawie materiałów opracowanych przez właściwe organy,

3) ustalanie zasad prawidłowego i racjonalnego gospodarowania zasobami wód,

4) normowanie poboru i zużycia wód dla wszystkich dziedzin gospodarki narodowej,

5) wydawanie przepisów o budowie, utrzymaniu i eksploatacji wszelkich zakładów, budowli i urządzeń wodnych, mających istotny wpływ na gospodarkę wodną,

6) koordynowanie i nadzorowanie eksploatacji zasobów wody oraz sprawowanie ogólnego nadzoru nad działalnością wszelkich zakładów, budowli i urządzeń wodnych, mających istotny wpływ na gospodarkę wodną,

7) inicjowanie i ustalanie programu kompleksowych inwestycji wodnych, mających istotny wpływ na gospodarkę wodną kraju lub dorzecza, jak również pełnienie funkcji inwestora centralnego w odniesieniu do inwestycji ustalanych przez Radę Ministrów,

8) opracowywanie perspektywicznych planów gospodarki wodnej,

9) koordynowanie i opiniowanie resortowych i terenowych planów inwestycyjnych w zakresie gospodarki wodnej,

10) sprawowanie nadzoru i kontroli nad ochroną wód przed zanieczyszczeniem oraz nad całokształtem gospodarki ściekowej,

11) sprawy ochrony przeciwpowodziowej,

12) obsługa hydrologiczna i meteorologiczna dla potrzeb gospodarki narodowej i obrony Państwa.

Art. 3. Znosi się urząd Ministra Żeglugi.

Art. 4. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady współpracy Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z zainteresowanymi ministrami i kierownikami urzędów centralnych w dziedzinie gospodarki wodnej.

Art. 5. Pracownicy zatrudnieni dotychczas w działach służby przekazanych właściwości Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej przechodzą do pracy w odpowiednich działach resortu żeglugi i gospodarki wodnej.

Art. 6. Tracą moc przepisy:

- 1) art. 5 i 6 dekretu z dnia 27 marca 1947 r. o zmianach organizacji i zakresie działania naczelných władz administracyjnych (Dz. U. Nr 31, poz. 130),

2) art. 4 lit. c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. Nr 51, poz. 479).

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

131

U S T A W A

z dnia 28 maja 1957 r.

o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych.

Art. 1. 1. Wyłącza się spod publicznej gospodarki lokalami odpowiadające warunkom niniejszej ustawy:

- 1) lokale mieszkalne w domach jednorodzinnych stanowiących własność indywidualną lub spółdzielczą,
- 2) lokale mieszkalne w małych domach mieszkalnych złożonych z 2 — 4 lokali, stanowiących własność spółdzielni mieszkaniowych lub odrębną własność różnych osób,
- 3) lokale mieszkalne w domach wielomieszkaniowych stanowiących własność spółdzielni mieszkaniowych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do lokali mieszkalnych w domach wielomieszkaniowych wybudowanych przez spółdzielnie mieszkaniowe, jeżeli lokale te przeszły na własność członków spółdzielni.

3. Przepis ust. 1 ma również zastosowanie do lokali mieszkalnych w domach złożonych z więcej niż 4 lokali, odpowiadających przepisom niniejszej ustawy, jeżeli lokale te stanowią w dniu wejścia jej w życie odrębną własność różnych osób.

Art. 2. 1. Ustawa dotyczy spółdzielni mieszkaniowych utworzonych po dniu 1 lipca 1954 r. oraz tych spółdzielni mieszkaniowych utworzonych przed dniem 1 lipca 1954 r., których organizacja i działalność dostosowane zostały do zadań spółdzielczości mieszkaniowej. Wykazy tych spółdzielni ustali Centralny Związek Spółdzielczy w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej i Ministrem Finansów.

2. Przepisy niniejszej ustawy nie mają zastosowania do budynków spółdzielni mieszkaniowych, które zostały ze środków państwowych odbudowane lub naprawione lub które nie mogą być spółdzielniom zwrócone ze względu na potrzeby publiczne, jeżeli te budynki zostaną przez Radę Ministrów zakwalifikowane za podlegające przejęciu na własność Państwa. Rada Ministrów w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie ustali wykazy budynków podlegających przejęciu na własność Państwa, warunki i tryb ich przejęcia oraz zasady rozliczeń między Państwem a spółdzielniami mieszkaniowymi z tego tytułu.

Art. 3. 1. Domem jednorodzinnym w rozumieniu niniejszej ustawy jest dom albo samodzielna część domu bliźniaczego lub szeregowego o łącznej powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych nie przekraczającej 110 m².

2. Lokalem mieszkalnym w domu wielomieszkaniowym oraz w małym domu mieszkalnym w rozumieniu niniejszej ustawy jest lokal o powierzchni użytkowej nie przekraczającej 110 m².

3. Postanowienia dotyczące domów jednorodzinnych mają zastosowanie również do domów:

1) w których celem umożliwienia pracy zawodowej właścicielom konieczne jest przeznaczenie części mieszkania na potrzeby wynikające z tej pracy (np. na dużą bibliotekę, gabinety lekarskie, dentystyczne, pracownie artystyczne itp.), o ile wskutek tego łączna powierzchnia użytkowa lokalu mieszkalnego przekracza powierzchnię określoną w ust. 1, nie przekracza jednak 140 m²,

2) które oprócz lokalu mieszkalnego o powierzchni nie przekraczającej 110 m² obejmują pomieszczenia użytkowe konieczne jako warsztat pracy do wykonywania zawodu.

4. Postanowienia ust. 3 mają odpowiednie zastosowanie do lokali w małych domach mieszkalnych.

Art. 4. Do domów wybudowanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy tej ustawy nawet wtedy, jeżeli powierzchnia użytkowa znajdujących się w nich lokali przekracza 110 m², o ile:

- 1) dom jednorodzinny obejmuje nie więcej niż 6 izb,
- 2) lokal mieszkalny w innym domu objętym przepisami niniejszej ustawy obejmuje nie więcej niż 5 izb.

Art. 5. 1. Wyłączenie lokali w domach jednorodzinnych oraz w małych domach mieszkalnych spod publicznej gospodarki lokalami rozciąga się na pomieszczenia i budynki gospodarcze położone na działce przydomowej, a przeznaczone na cele gospodarcze właściciela domu lub lokalu.

2. Wyłączenie lokali mieszkalnych w domu wielomieszkaniowym spółdzielczym spod publicznej gospodarki lokalami rozciąga się na znajdujące się na tej samej nieruchomości lokale przeznaczone na zaspokojenie potrzeb spółdzielni i jej członków lub na ich warsztaty pracy.

Art. 6. 1. Warunkiem wyłączenia lokalu w domu jednorodzinnym lub lokalu mieszkalnego w innym domu objętym przepisami niniejszej ustawy spod publicznej gospodarki lokalami jest zamieszkiwanie go w całości lub części przez właściciela domu (lokalu) lub przez członka spółdzielni albo też przez ich dzieci lub rodziców.

2. Właściciel domu jednorodzinnego (lokalu) lub członek spółdzielni mogą podnajmować części zajmowanego lokalu. W przypadkach uzasadnionych ważnymi okolicznościami mogą oni uzyskać — z zachowaniem wyłączenia spod publicznej gospodarki lokalami — zezwolenie na wynajem całego domu jednorodzinnego lub lokalu.

3. Zezwoleń, o których mowa w ust. 2, udziela prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej, w odniesieniu zaś do lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych — zarząd spółdzielni.